

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 146/2026
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Уроша Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К-562/24 од 29.08.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-301/25 од 18.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Уроша Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К-562/24 од 29.08.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-301/25 од 18.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К-562/24 од 29.08.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара. Оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-301/25 од 18.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Крагујевцу и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К-562/24 од 29.08.2025. године, потврђена.

Захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Урош Петровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Поднетим захтевом бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не прецизирајући ни један законски разлог за подношење захтева прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, већ наводи да је суд погрешно применио одредбу члана 16. ЗКП, јер није ценио усмену одбрану вештака који је истакао да изненадну препреку у конкретном случају представља такси возило.

Поред наведеног у захтеву се наводи и да није извршена правилна оцена исказа сведока ББ, возача возила ..., који је навео да је возило које је изненада скренуло у његову траку бело такси возило, а не возило окривљеног. Према наводима браниоца неразумљиво је како возило окривљеног представља изненадну препреку уколико возач из супротног смера избегава бело такси возило, а не возило окривљеног. Кретањем више возила у колони, свако од возила може представљати препреку, али само прво возило у колони може бити изненадна препрека, а што је у предметном случају бело такси возило. Наиме, из исказа вештака јасно произилази да се не може искључити могућност да је возач возила ... могао кретањем у левој саобраћајној траци истог смера избећи препреке без преласка на супротну страну коловоза.

На овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, дајући сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама.

Како повреда одредбе члана 16. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Уроша Петровића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић